

Ислом Нури

Имом Бухорий ривоят қилган ҳадисда Анас розияллоҳу анҳу шундай деди: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Одамларга нима бўлганки, намозларида кўзларини осмонга қаратишяпти?!», дедилар. Бу борада қаттиқ гапирдилар, ҳатто: «Қасамки, улар бундан тийилишади ё бўлмасам кўзлари тортиб олинади!», дедилар.

Шарҳ:

Намоз ўқувчи бошини рукуъдан кўтарган вақтда Аллоҳ таолога ҳамд ва санодан иборат зикрларни айтиши лозим бўлади. Бу ҳамду санони намозхон Аллоҳ таолонинг неъматларини тан олганидан ва уларнинг шукронаси ўлароқ айтади.

Бугунги дарсдан олинadиган фойдалар:

1. Имом бошини рукуъдан кўтарган вақтда “Самиъаллоҳу лиман ҳамидах” дейди.
2. Намоз ўқувчи бошини кўтаргандан кейин – агар имомга иқтидо қилган бўлса – “Роббана ва лакал ҳамд” дейди.
3. Ҳадисларда келган зиёда зикрларни қўшиш мустаҳаб.
4. Намозда кўзни осмонга қаратишдан қаттиқ қайтарилганмиз.